

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.21.473/2015/5/II.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kulcsár István ügyvéd (**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal (1363 Budapest, Pf. 24., ügyintéző: dr. Böke Katalin Erzsébet bírósági titkár) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen **bírósági jogkörben okozott kár megtérítése** iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. október 9. napján meghozott 25.P.20.658/2014/25. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 281.800 (kétszáznyolcvanegyezer-nyolcszáz) fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében vagyoni kártérítésként 1.522.073 forint, sérelemdíjként pedig 2.000.000 forint megfizetésére kérte az alperes kötelezését a 2015. évi V. törvény (új Ptk.) alapján. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogszabályellenes és szakszerűtlen eljárása miatt került sor több tárgyalás elhalasztására. Az elhúzódó eljárás folytán kára keletkezett, mert az alapper alperesét, az adóst időközben a cégbíróság megszüntnek nyilvánította.

Az alperes érdemi védekezése a kereset elutasítására irányult. A kereset jogalapját és összegét egyaránt vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az államnak felhívásra fizessen meg 211.320 forint feljegyzett illetéket.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a perbeli jogvitát az 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) szabályai szerint kell elbírálni. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibáját a másodfokú bíróság a felperes fellebbezésének eredményeként korrigálta, ezért emiatt a felperest kár nem érte. Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 76. §-ának (1) bekezdését idézve arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem sértett eljárási szabályt, amikor a felperest a szakértői díjelőleg előzetes megfizetésére felhívta, és akkor sem, amikor a szakértőt arra utasította, hogy a vizsgálat költségeinek az előlegezett díjat jelentősen meghaladó összege esetén azt a bíróságnak jelentse be, és a bíróság újabb értesítéséig további vizsgálatot ne végezzen. Megítélése szerint a szakértői díj mértékének alakulása számos tényezőtől függ, az előre pontosan nem becsülhető. A Pp. 141. § (6) bekezdését és a 227. § (1) és (2) bekezdését idézve pedig megállapította, hogy nem sértett jogszabályt az alperes akkor sem, amikor a már kitűzött tárgyalásra az alapper alperesének indítványára a szakértőt megidézte. E bizonyítási indítvány teljesítése az eljárás további elhúzódását sem eredményezte. Utalt arra is, hogy a felperes által megjelölt kár és az alperes magatartása közötti okozati összefüggés sem áll fenn. Az alperes eljárásának korábbi befejeződése sem garantálta, hogy a felperes által kezdeményezett végrehajtási eljárás sikerre vezet. A végrehajtás sikertelenségének oka az adós pénzügyi helyzete és fizetéseképtelensége volt. A felperes által hivatkozott

egészségromlás és életminőség-romlás ugyancsak nincs okozati összefüggésben az alperes eljárásával, ezt a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye megfelelően bizonyította.

A felperes a fellebbezésében kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és kötelezze az alperest 1.522.073 forint megfizetésére vagyoni kár, és 2.000.000 forint megfizetésére nem vagyoni kár jogcímén. Kérte továbbá az alperes marasztalását a per költségeiben.

A fellebbezés szerint a bíróság feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. Ebbe beletartozik, hogy a bíróság - miután felmérte a tényállást, és megállapította az ügy bonyolultságát - átgondoltan határozzon a szakértői díjelőleg összegéről. A szakértői díj összege valóban nem becsülhető meg előre pontosan, azonban a perbeli esetben az előzetesen megbecsült, majd a szakértő által bejelentett összeg között 137,5% különbség volt. A perben építőmérnök igazságügyi szakértőre volt szükség, akinek az ingatlan minden helyiségében keletkezett kárt, illetve a tetőt kellett felmérnie, tehát számítani kellett a szemle összehívásának, megtartásának, az utazási időnek és költségnek, a szakértői vélemény leszállításának, illetve a szakvélemény elkészítésére fordítandó jelentősebb időnek a többletköltségeire és ezen felül a 35%-os költségátalányra. Az alperes által helytelenül meghatározott szakértői díjelőleg miatt két tárgyalást kellett a szakvélemény hiányában elhalasztani, az azt követőt pedig az eljáró bíró halasztotta el. A 24-I. számú végzéssel kapcsolatban előadta, hogy az alperes a végzésben írt határidőn túl előterjesztett bizonyítási indítvány befogadásával őt indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozta, az alperes tehát tisztességtelenül járt el vele szemben. A szakértő meghallgatásának engedélyezésével az eljárás több hónappal meghosszabbodott. Rámutatott, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben a számítási hiba azért okozott kárt neki, mert az alperes azt a Pp. 224. §-a ellenére nem javíttatta ki, és emiatt fellebbezésre kényszerült, ami az eljárás további elhúzódásához vezetett. Az alperes szabályszerű eljárása esetén az alapper alperesét marasztaló ítélet legkésőbb a 2012. év végén jogerőre emelkedhetett volna, és ő 2013. elején a végrehajtási eljárást meg tudta volna indítani. Ebben az időszakban pedig az adós még működött, adószámának felfüggesztésére csak 2013. október 15-én került sor, tehát ez volt az az időpont, amikortól az adós érdemi gazdasági tevékenységet már nem végezhetett. Megszűntnek nyilvánítása 2014. január 13-án, kénysztörölése pedig 2014. október 27-én történt. Egyértelmű tehát, hogy az alperes mulasztása vezetett a követelés behajtásának megghiúsulásához. Kifogásolta a kirendelt szakértő véleményét is, a szakértő megállapításait megalapozatlannak tartotta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján. Perköltségigénye nem volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a bizonyítási eljárásnak megfelelően, helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival is egyetértett, ezért azokra megismétlésük nélkül a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján csupán visszautal. A fellebbezésre tekintettel azokat csak a következőkkel egészíti ki.

Maradéktalanul egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon perdöntő megállapításával, hogy az alperes mint az alapperben eljáró bíróság betartotta az irányadó eljárási szabályokat.

Az alperes az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával hozta meg a szakértői díj előlegezésére és a szakvélemény előterjesztésére vonatkozó valamennyi döntését. A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a korábbi jogi szabályozással szemben - ami a szakértő óradíját összezszerűen és kötelezően meghatározta - a 2005. évi XLVII. törvénnyel (Iszt.) hatályba lépett jelenlegi szabályozás szabad szakértői díjmegállapításról rendelkezik (Iszt. 17. § (3) bekezdés). Ezáltal a várható szakértői díjak bíróság általi becslése még megközelítő pontossággal sem lehetséges, és a szakértő által felszámított díj akár többszörösen meghaladhatja a bíróság által becsült összeget. Előfordulhat ezáltal az is, hogy a szakértői bizonyítást indítványozó fél az összeg ismeretében bizonyítási indítványát nem tartja fenn. Az alperes éppen ezért a Pp. 2. §-ának (1) bekezdésében írt feladatát teljesítve, megfelelő gondossággal járt el, mikor a szakértői díj becslését követően a szakértőt nyilatkozattételre felhívta, és arról is rendelkezett, hogy jelentősen magasabb díj esetén (annak előlegezéséig) a szakértő munkát ne végezzen.

Nem sértette meg az alperes a Pp. 141. §-ának (6) bekezdését sem. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a már kitűzött tárgyalásra tekintettel az ellenfél elkésett indítványának teljesítése nem eredményezhette az eljárás elhúzódását. Az már az alperesen kívül eső, a bizonyítási indítvány előterjesztésének idejétől független körülmény volt, hogy a szakértő a kitűzött tárgyalási határnapon nem jelent meg.

Az alperes a felperesnek járó teljes kártérítés összegét úgy állapította meg, hogy a nagyszoba javítási költségeit a szakvéleménytől eltérően, azokat tovább csökkentve vette figyelembe. Az alperes tehát az elsőfokú ítéletében nem a Pp. 224. § (1) bekezdése szerinti, a kijavítás lehetőségének feltételül szabott számítási hibát ejtett. Az alperes döntése ezért fellebbezéssel volt orvosolható, azt a másodfokú bíróság is eképpen bírálta el. Az alperes tehát a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a felperes egyébként fellebbezésként is nevesített és tartalma szerint is fellebbezésnek minősülő beadványát annak elbírálása végett a másodfokú bírósághoz felterjesztette (Pp. 234. § (3), 238. § (1) bekezdés).

A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében az alperes jogellenes magatartásának hiánya a kártérítési kereset teljesítését kizárta, ezért a fellebbezésben előadott, az elsőfokú ítélet alaptalanságára irányuló további indokoknak a jogvita elbírálása szempontjából már nem volt jelentőségük.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperes azonban perköltséget nem igényelt. A másodfokú bíróságnak ezért csak a per tárgyára tekintettel feljegyzett illeték megfizetéséről kellett a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkeznie.

Budapest, 2016. március 24.

. Hőbl Katalin s.k.

a tanács elnöke

Egriné dr. Salamon Emma s.k.

előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: